

סנהדרין נא

	בית כהן	אשה רגילה	
ר' ישמעאל - שריפה	ר' שמעון - שריפה	סקילה	ארוסה
תנא קמא - סקילה	שריפה	חנק	נשואה
חנק			

ויקרא פרק כא פסוק ט

ובת איש פהו כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באיש תשרף :

ברייתא

1. **וכת איש כהן כי תחל**, יכול אפילו חללה את השבת - תלמוד לומר **אטת** - בחילולין שבזנות הכתוב מדבר.
2. יכול אפילו פנויה - נאמר כאן **אכיה** ונאמר להלן **אכיה**, מה להלן - זנות - עם זיקת הבעל, אף כאן - זנות עם זיקת הבעל.
3. או אינו אומר **אכיה** אלא להוציא את כל האדם? כשהוא אומר **היא מחללת** - הוי כל אדם אמור, הא מה אני מקיים **אכיה**? נאמר כאן **אכיה** ונאמר להלן **אכיה** מה להלן - זנות עם זיקת הבעל, אף כאן - זנות עם זיקת הבעל.
4. אי מה להלן נערה והיא ארוסה - אף כאן נערה והיא ארוסה. נערה והיא נשואה, בוגרת והיא ארוסה, בוגרת והיא נשואה, ואפילו הזקנה מניין? תלמוד לומר **וכת כהן** - מכל מקום.
5. בת כהן אין לי אלא שניסת לכהן, ניסת ללוי ולישראל, לכותי, לחלל, לממזר ולנתין, מניין? תלמוד לומר **וכת איש כהן** - אף על פי שאינה כהנת.
6. **היא** בשריפה ואין בועלה בשריפה. **היא** בשריפה ואין זוממיה בשריפה.
7. רבי אליעזר אומר: את אביה בשריפה ואת חמיה בסקילה.

1. **קושי:** אמר **מר**: יכול אפילו חיללה שבת. חיללה שבת - בת סקילה היא!
תירוץ: אמר רבא: הא מני רבי שמעון היא, דאמר: שריפה חמורה. סלקא דעתך אמינא: הואיל ואחמיר בהו רחמנא בכהני, דרבי בהו מצות יתירות - תידון בשריפה, קא משמע לן.
קושי: מאי שנא מיניה דידיה?
תירוץ: סלקא דעתך אמינא: איהו דאישתריא ליה שבת לגבי עבודה, היא כיון דלא אשתריא שבת לגבה - אימא תידון בשריפה, קא משמע לן.
2. **קושי**: יכול אפילו פנויה - הא **אטת** כתיב!
תירוץ: כדרבי אלעזר, דאמר פנוי הבא על הפנויה שלא לשום אישות עשאה זונה.
3. **קושי**: או אינו אומר **אכיה** אלא להוציא את כל אדם אלא מאי ניהו - שזינתה מאביה, מאי איריא בת כהן? אפילו בת ישראל נמי! דאמר רבא, אמר לי רב יצחק בר אבודימי: אתיא **הנה**, אתיא **אטת** **אטת**!
תירוץ: איצטריך, סלקא דעתך אמינא: קרא לאפוקי מדרבא, מדגלי רחמנא בבת כהן ולא בבת ישראל - קא משמע לן.
5. **קושי**: בת כהן, אין לי אלא שניסת לכהן, ניסת ללוי, לישראל, ולכותי, ולחלל, לנתין, ולממזר, מניין?
תלמוד לומר כת איש כהן - אף על פי שאינה כהנת. משום דאינסבא להו להני לאו בת כהן היא? ותו: מידי כהנת לכהן כתיב?
תירוץ: סלקא דעתך אמינא **כי תחל אטת** - אמר רחמנא, הני מילי - היכא דקא מתחלא השתא, אבל הא, כיון דקא מתחלא וקיימא מעיקרא, דאמר **מר**: **וכת כהן כי תהי אכיה זר**, כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה, ללוי וישראל נמי - **ושפה אף בית אכיה כנעויה**, מכלל דכי איתיה גביה - לא אכלה, אימא לא תידון בשריפה - קא משמע לן.
ודלא כרבי מאיר. דתניא: **בת כהן שניסת לישראל ואכלה תרומה** - משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש, ומיתתה בשריפה. ניסת לאחד מן הפסולין - משלמת קרן וחומש, ומיתתה בחנק, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: זו וזו משלמות קרן ולא חומש, ומיתתן בשריפה.